

LIST IZLAZI TJEDNO. GODISNJA PRETPLATA 30 DIN. ZA INOZEMSTVO 60.— OGLASI PO NAROČITOJ TARIFI.

GODINA VIII.

BROJ 15.

Šibenik, 11. travnja 1937.

RUKOPISI SE NE VRACAJU — ADRESA

UREDNIŠTVA I UPRAVE: ŠIBENIK pp. 17.

DVOSTRUKI KAPITALIZAM

Kad je Bog osudio sotonu, ona je osudio i grijeh. Ni čovjek, azumno Božje stvorenje, ne može drukčije postupati.

Komunistički bezbožni pokret go je kao sotona. Zato je i tlo-puta svečano osuđen od pretavnika katoličke Crkve. Ali uvijek kad su osuđivali komunizam, og svjetskog zlog duha, u isti mah u uperili strelice svoje osude i proti grijehu koji u nebo vapi, proti kapitalizmu.

Tako je postupio veliki Leon XIII, tako uvijek postupa, u mnogobrojnim pismima, govorima i pomenama, i današnji Papa Pio XI. Pa i najnovija enciklika o komunizmu o tome svjedoči.

Bez razloga se ne smije nikoga osuditi. Ne samo, što ne smije ud, nego ne smijemo ni mi, pri ratne osobe. I zato, kad oštrim riječima osuđujemo kapitalizam, moramo znati koga i zašto ga osuđujemo. A to je isto, kao kad bismo se pitali: Ko je kapitalist i koje zlo počinja?

Samo po sebi je razumljivo da su kapitalisti svi koji na tuđim kuljevima zgrnuše ogromno bogatstvo, koji se šeću i bečare, dok tičuće seljaka i radnika za njih dižu zvozdene motike i teške poluge; znamo da su kapitalisti svi koji radnika ne plaćaju ni dinar po satu, dok njima svaka minuta donosi milijardarku; koji pomoću tvornica, velikih trgovačkih kuća i papirnatih milijuna vladaju nad tjesosima dušama tisuća patnika i ubogara.

Ali to nisu svi, ni jedini kapitalisti!

Osim materijalnog, novčanog kapitalizma, postoji i nematerijalni, duhovni kapitalizam. A takav kapitalizam možemo naći i kod siromašnog seljaka i kod ispaćenog radnika!

Neka je on i puka sirota, kapitalista je, ako ga izjeda grešna želja da bi sutra postao silan mogućnik, koji bi u svojoj šaci držao sluge i podložnike, kao što sada drugi njega drže; kapitalista je svaki, makar ne imao ni krova nad glavom ni slamnate prostirke pod sobom, koji čeka dan kad će zasjesti na kakvu meku, udobnu stolicu, na kojoj će se samo lagodno protezati i, besposlen, hraniti tuđim znojem i krvlju podređenih.

A jedan i drugi kapitalizam, materijalni i duhovni, na djelu ili samo u želji, gošan je, koban i vrijedan osude. — Jer kad bi nam

Istina o Rusiji

Sto je Rusija? Ima li još koga, koji nije odgovorio na to pitanje u godini Gospodnjoj 1937? Ima li još koga, koji vjeruje, da je ova zemlja uistinu „zemaljski raj“? Ne vjerujemo. Novinske vijesti jasno govore.

Nije boljševička Rusija „zemaljski raj“, već pakao! Narod umire od gladi pod jarmom ropstva i vlašću terora! Hramovi su bili ili obeščašćeni ili razoreni i opljačkani, oduzeta je svetost domaćeg ognjišta, žena je izgubila svu dražest i privlačivost svoga ženstva, a materinstvo svoju preslatku poeziju. Ovo je Rusija Staljina, onoga crvenoga diktatora, koji neumoljivo vlada iza tajnih zidina Kremolina!

Boljševička Rusija znači protivucivilizaciju, barbarstvo najgoroga nasilja, poništenje ljudskog dostojanstva! Znači još i više! Znači opasnost, izravno uperenu protiv kršćanske civilizacije. Boljševizam je velika i teška opasnost,

Zatvaranje katoličkih

Vatikanski „Osservatore Romano“ objavljuje vijesti o zatvaranju više katoličkih škola u Njemačkoj i veli:

„Sada nastaje otvoreni spor između katoličkih biskupa, koji predstavljaju katoličku vjeru i t. zv. jedinstvene državne škole.“

List dalje pita, što će se dogoditi, ako omladina izgubi vjeru u Boga. „U Njemačkoj će se vjerovatno onda sačuvati crkve kao objekti umjetničke vrijednosti i služiti će za svečane

Zborovanje križarskog

U nedjelju 4. t. mj. održali su Križari radnici i Križarice radnice vrlo uspješno radničko zborovanje u dvorani Hrvatskog Sokola.

Zborovanje je otvorila križarska glazba sviranjem himne, nakon čega je zbor Križara i Križarica otpjevao radničku katoličku himnu.

Govorili su najprije sami radnici. Josip Parcuttini, električni mon-

i uspješno svrgnuti sa silničkih prijestolja današnje kapitalističke magnate, ne bismo riješili socijalno pitanje, ni ublažili društvenu bijedu, ako bi poslije njih ostali na životu ljudi, iako praznih džepova, a ono puni kapitalističkog duha. Tada bi se, nakon kratkog vremena, dogodilo, da bi morali ići po istim onim starim izdrtim cestama i tegliti teška bremena nepravde, siromaštva i bijede. Mjesto starih, došli bi novi proždrljivci, lakomci, sebičnjaci i krvopije!

Za to nam je jasni primjer savremena Rusija. Na koncu Svjetskog rata vode revolucije pozvaše umorni i izmučeni ruski narod na ustanak. Glas je išao posvuda: Za pravdu proti nepravdi! Za slobodu i jednakost!

koja prijeli civilizaciji Evrope, njezinom integritetu i kulturi.

Treba ovoj opasnosti pogledati u oči. Treba znati istinu o Rusiji. Stoga ćemo sa slijedećim brojem početi niz članaka, koji će tvoriti jasnu sliku i bjelodani dokaz života u Rusiji, strašne bijede, koja mori onaj nesretni narod, svih poniženja, kojima je izložena žena, strašne žalosti, koja okružuje napuštenu djecu, u jednu riječ svega onoga, što će nam pokazati, koliko nam je potrebno i hitno, da se branimo od preteške i preozbiljne opasnosti boljševizma.

Okrvavljena Španjolska ostaje najtragičnijim i najstrašnijim primjerom, što znači prevlast Sovjeta!

Treba dakle da i naš hrvatski narod što aktivnije sudjeluje u ovoj borbi za civilizaciju svoju i čitavoga svijeta!

škola u Njemačkoj

zborove, pošto budu uklonjeni kršćanski simboli. A druge crkve bit će vjerovatno porušene. To bi bilo jedino, što bi moglo da slijedi. Taj program nacionalsocijalista bio bi onda identičan sa programom boljševizma, protiv koga nacionalsocijalizam želi da brani Evropu i svijet. To bi bile iste metode, koje se provode u Sovjetskoj Rusiji i u Španjolskoj.“

radništva u Zagrebu

ter, pozdravio je nadbiskupa-koadjutora dra Stepinca koji je također prisustvovao zborovanju, te se u svom govoru žestoko oborio na komunizam. Zatim je govorila Slavica Stanković, krojačka pomoćnica, koja je istakla očajan položaj žene radnice. Još je govorio bačvarski pomoćnik Tomislav Bevanda.

Tada je kao gost uzeo riječ isu-

A danas? O tome bi nam najbolje znali pričati tisuće izglednijih radnika koji, netom, im se približi koji stranac, snuždeno prepričavaju tužnu povijest svojih izjalovljenih nada, a i ono mnoštvo umorenih seljaka, umorenih gladu, prekomjernim i prisilnim radom ili pušćanim mecima.

Razlika je u tome, što je nekad car pritezao uzde i pašovao, a danas drug Staljin s doglavnicima! Sad će nam biti jasno, zašto

se za uspješno riješenje socijalnog pitanja zahtijeva, u prvom redu, obnova duha. Bez te obnove svaka je obnova društvenog poretka samo izvanjska i trenutačna. Jer vanjski oblik nikad nije toli-

sovac o. Stj. Poglajen, koji je među postalim iznio, zašto se Crkva bavi radničkim pitanjem, i naglasio, da je sam Isus Krist bio radnik. Mi katolici tražimo za radnike ne samo minimum egzistencije, već da oni mogu živjeti životom kulturnoga čovjeka. Govoreći o marksistima kod nas istaknuo je, da se oni nalaze u Zagrebu, a Zagreb u Hrvatskoj, o koju će slomiti svoje čeljusti svaki teror, jer Hrvatinijesu kunići i miševi, koji se daju gaziti! — Njegov govor bio je naročito burno pozdravljen.

Za vrijeme zborovanja došlo je u dvorani do manjeg incidenta, koji su izazvali komunisti, koji su se bili podijelili po dvorani. Već kod prvih govora kušali su raznim upadicama omesti predavače i onemogućiti zborovanje, pokazavši odmah po poklicima („Živila klasna borba“ i sl.) svoju boju. Međutim Križari i hrvatski skauti, koji su držali red u dvorani, brzo su odstranili izazivače i uspostavili red. O. Poglajen zahvalio je komunistima, koji su htijeli rastjerati ovu priredbu zorno pokazali, da su njihove metode: teror i diktatura.

Preuzv. dr Stepinac bio je pozdravljen ne samo od prisutnih, nego i od publike, koja je bila ispred dvorane Hrvatskog Sokola i aklamirala ga kod izlaza. Međutim marksisti, koji su se skupljali iza kazališta i kojima je bila trn u oku ova uspješna priredba, htjeli su poklicima omesti i ove spontane ovacije nadbiskupu-koadjutoru, pak je pao s njihove strane poklik na adresu koadjutora: „Dolje fašista!“ Drugi su ga opet „pozdravili“ pučkofrontaški stisnutom pesnicom. Brojnu skupljenu publiku to je potaklo, da još oduševljenije pozdravi koadjutora.

Katoličke pobjede

KATOLIČKI IDEALIZAM I POZRTVOVNOST

U Chiengmai kod Bangkoka u Sijamu umrla je kao žrtva svoje dužnosti 35-godišnja časna sestra, jedna američka uršulinka, koja je 73 ljudska

ko važan, koliko unutar-nji duh i sadržaj.

Duh je sve! Sadržaj je glavan! A kad je tako, onda niko nije ovlašteniji da govori o socijalnoj pravdi i radi oko novog, pravednijeg društvenog poretka kao mi katolici. Ta poznato je da je katolicizam vjera duha i unutarnjeg sadržaja, vjera duhovne obnove i poštenog mišljenja.

Srušiti kapitalističke kule, nije sve. Poslije toga preostaje još da obnovimo duh i osvojimo srca ljudi. I to zadnje je mnogo teže, ali i važnije. A mi, kao ispovijedaoci Kristovog duha pravde i nesebičnosti, ne smijemo biti ravnodušni ni prema prvome, ni prema drugome zadatku.

života sapsila od smrti prilikom epidemije kolere. Konačno se i sama zarazila i podlegla.

Koliko ima takvih žrtava, koje nitko ne pribilježi! I takve junačke sirotice komunisti kolju, da se mjesto njih šepire kojekakve okrutne prostutke, oboružane revolverima!

TO JE KATOLIČKA AKCIJA!

Naši Križari i Križarice su pred Uskrs povelj zamašnu akciju po selima i gradovima, pa i po mnogim tvornicama za pristupanje svetim sakramentima. Podijeljeno je oko 10 hiljada letaka, a i lična usmena agitacija bila je veoma intenzivna. Uspjeh je bio velik, iako će tačna statistika biti poznata samo Gospodinu Bogu, na čiju se slavu i radilo.

Tako križarska omladina od mjeseca do mjeseca sustavno provodi zamašni rad na polju prave katoličke akcije!

P. COUGLIN OPET GOVORI NA RADIJU

Glasoviti radio-propovjednik P. Couglin, koji je ranije bio dao izjavu, da više ne će govoriti na radiju, sada je izjavio, da opet počinje sa svojim radio-predavanjima, na izričitu želju svoga Ordinarija, biskupa Gallaghera u Detroitu. Biskup Gallagher mu je naime, par dana pred svoju smrt, naložio, da nastavi svoj rad preko radija u svrhu poučavanja javnosti u kršćanskoj nauci i pobijanju komunizma.

IRCI PREDNJACE

Irci su sabrali 21 hiljadu funti i poslali Društvu za širenje vjere u Rimu za izdržavanje prekomorskih katoličkih misija. To iznasa u našem novcu preko 4 milijuna dinara. Oduševljeno i nesebično oni tako čine svake godine!

K tomu su oni još od studenoga g. 1935. do studenoga g. 1936. poslali u misije 80 svećenika, 12 misijske braće i 82 sestre. Zar ovo nije uspjeh?

PUČKI UČITELJI I KATOLIČKA AKCIJA U POLJSKOJ

Budući da su neki pretstavnici državnih vlasti stavljali razne zapreke učestvovanju učitelja u organizacijama Katoličke Akcije, sada je nadzornik javne obuke u okružju Krakova izdao proglas, da svi učitelji pučkih škola imaju pravo, ako hoće, učestvovati u svim organizacijama Katoličke Akcije.

PRIZNANJE KATOLIČKOJ CRKVI

Vilam Haarst, kralj američke štampe, koji posjeduje 40 najraširenijih dnevnika u Americi, pisao je uredniku jednog katoličkog dnevnika slijedeće:

„Molim Vas, da napišete niz člana, u kojima ćete dostojno pohvaliti katoličku Crkvu radi njezine borbenosti protiv komunizma. Taj stav kat. Crkve mora se svakom dopadati, jer potječe na najslavnije njezine borbe.

Podlistak

Kurioziteti naših „naprednih“

(Recept za doručak)

— Joj, što smo nazadni! — morali bismo govoriti jedni drugima. Pitate me: — Zašto?

Eh, eh, morali bismo se ugledati u naše „napredne“. Čujte me, samo, molim, što možete pažljivije.

Uvod

Malo podalje (nekoliko milja) istočno od Šibenika nalazilo se (barem nekada) vrlo pitomo mjestance. „Nemoderniji“ bi rekli: — Bog je mjestu i mještanima udijelio milost i radost.

U ljetu bi se žutjelo zlatno klasje (kako pjevaju naši pjesnici) i ružmarin je prosipao svoj opojni miris. Ribice su — nestašnice jedne — skakale po srebrnim valovčićima i naprosto mamili ljude da ih hvataju. I zbilja — ljudi su se i s njima hranili.

No to nije ono što treba da vam rečem!

Najednom nekoliko njih — što imaju malo više soli u glavi — dodoše u mjesto i stadoše soliti tvrdu primorsku glavu...

To je druga križarska vojna, kojoj je cilj podignuti narode na borbu protiv rušilačkih elemenata.

Ja nisam katolik, jer pripadam episkopalnoj crkvi, ali moram izraziti priznanje veičanstvenoj srčanosti, divnom reformatorskom duhu, kao i velikoj svijesti odgovornosti pred Bogom i čovječanstvom koju je katolička Crkva pokazala ušavši u borbu protiv komunizma. Nadam se, da će i moja crkva kao i ostale protestantske crkve pristati na to, da skupa s katol. Crkvom naprave zajedničku frontu, koja će biti u stanju da odoli napadajima modernih nevjernika, koji se bore protiv zakona, slobode, mira, reda, vjere i civilizacije.”

Šta na ovo vele svi oni naši „naprednjaci“ koji se najvole nabacivati na kat. Crkvu?

ŽIVOT S CRKVOM

Crkveni kalendar

Nedjelja, 11. IV.: II. nedjelja po Uskrsu. — Sv. Leon, Papa. Rodio se u Rimu. G. 440. bijaše izabran za Papu. Na papinskoj stolici morao je izdržati tešku borbu najprije sa raznim krivovjercima, a zatim sa divljim narodima. Sazvao je veliki crkveni sabor u Kalcedonu, na kojemu je 630 biskupa osudilo ondašnja krivovjercija. Divlji narodi, t. zv. Huni, pod svojim vodjom Atilom opljačkali sve gradove gornjoitalske, i još im preostajahu Rim. Sv. Leon izade ususret krvočnoj Atili. Svojom svetošću i dostojanstvom razoružao je Atilu i uglavio mir s njim. I na taj je način spasio Rim. Sagrađio je mnogo crkava. Napisao je krasnih poslanica. Umro je g. 461. Povijest mu je dala naziv „Veliki“, radi njegovih velikih djela i zasluga.

Poneajeljak, 12. IV.: Sv. Julij, Papa. Postao je Papa g. 337. Morao je da vodi veliku borbu i silnu muku muči s krivovjercima. Sv. Crkvom je upravljao 15 godina. Umro je na današnji dan g. 352.

Utorak, 13. IV.: Sv. Hermenegild, mučenik. Rodio se u španskom gradu Sevilji. Bijaše sin kralja Leovigilda, krivovjercija. Radi otvoreno ispovijedanja prave katoličke vjere bijaše bačen u tamnicu. Taman na Uskrs, jer nije htio da primi sv. pričešć iz ruku jednog krivovjernog biskupa, po naredbi okrutnog oca, bijaše mu otklješena glava. I tako mjesto kraljevstva zemaljskog mladi kraljević Hermenegild zadobio je kraljevstvo nebesko.

Srijeda, 14. IV.: Blagdan zaštite sv. Josipa. Danas se slavi sv. Josip kao zaštitnik cijele sv. Crkve. — Sv. Lidvina. Bolovala je 38 godina. Propet Isus tako joj je oslađio njezine boli i muke, da je bila sretna u svojim bolima, pa je kazala: „Kad bih sa samom jednom Zaravo Marijo mogla ozdraviti svoje tijelo, ne bih je izmolila.”

Četvrtak, 15. IV.: Sv. Bazilisa i Anastazija, mučenice. Bijahu odlične rimske gospode. Radi sv. vjere stekoše krunu mučeništva pod okrutnim carem Neronom.

Petak, 16. IV.: Sv. Bernardica Sabirū. Skromna i neuka pastirica, kojoj se g. 1858. ukazala Bezgrješna Djevica u Lurdu. Kasnije postala je redovnica. Umrla je g. 1879. Proglašena je sveticom g. 1933.

Oh, oh... Vidi se da su došli iz grada...!

— Dosta je — vele pametnjakovići iz grada — dosta je s radom!... To umara!... Ko bi se samo maknuo za radom?...

— A kako ćemo jesti i što? — pitali seljaci.

— Ajte vi za nama! — rekli su pametnjakovići (ne znam u kojem stupnju pameti). — Ne bojte se, majčica se stara za vas!... Samo vi o tome „batite“!...

I polovina mješšana stalo je ljenčariti. Samo gutaju nekakve sumnjive knjige i pamte neke strane riječi.

1 glava

Uz svaki otgnjeni stol potrebno se izražavati po „knjigama“. Tada se obično reče:

— Govori ka' iz libra!

I mještani, naravno oni „napredni“, prsto naprosto hoće da usavrše svoj leksikon stranim riječima.

Molim vas, prijatelji, pogledajte malo ispred sebe. Vidite li ono polje?... Tako, eto sad vidite onu trojicu što su došli pregledati masline. Čujte što govore:

— Ne treba raditi!... To je „fakat“ (a hitio je reći: fakat, op. p.)

— Pa jasno! — odgovara drugi.

— Tako je uopšte u Rusiji! — nadopunjava treći važnim tonom.

Subota, 17. IV.: Sv. Anicet, Papa. Nakon 8 godina vladanja sa sv. Crkvom podnio je mučeničku smrt pod carem Markom Aurelijem. — Sv. Rudolf.

II nedjelja po Uskrsu

Čitanje poslanice blaženoga Petra Apostola (1 2, 21—25): — Predragi! Krist je bio mučen za nas i ostavi vama primjer da slijedite stope Njegove. On ne učini grijeha, ni se nade prevara u ustima Njegovim. On nije proklinjao kad su Ga proklinjali nije prijetio kad je trpio, nego se predao onomu koji Ga je nepravedno sudio. On je grijeha naše sam ponio na tijelu svome na drvo da grijesima umremo i pravdi da živimo, Njegovom ste modricom izliječeni. Jer bijaste kao izgubljene ovce, ali sad se obratiste k pasiru i k biskupu duša vaših.

† Slijedi sv. Evanđelje po Ivanu (10, 11—16). — U ono vrijeme reče Isus farizejima: Ja sam pastir dobri. Dobri pastir život svoj daje za ovce svoje. A najamnik i koji nije pastir, koji nije vlasnik ovaca, vidi vuka gdje dolazi, i ostavlja ovce i bježi pa vuk grabi i razgoni ovce; a najamnik bježi jer je najamnik i nije mu stalo za ovce. Ja sam pastir dobri i poznajem ovce svoje i moje poznaju mene. Kao što mene poznaje Otac, i ja poznajem Oca i život svoj polažem za ovce svoje. I druge ovce imam koje nijesu iz ovoga ovčinjaka, i one mi valja dovesti, i čut će glas moj, i bit će jedno stado i jedan pastir.

Dobar pastir

Priroda je u cvatu. Okićena je kao nevjesta kad sa svatovima ide prema župskoj crkvi.

Zar je Crkva mogla naći zgodnije vrijeme, da nas uzme za ruku i povede na zelene pašnjake, gdje će nam majčinski pričati lijepo i uzbudljive priče o nekom dobrom Pastiru koji je odano ljubio svoje ovce i tražio ih po guštarama i među dračama, kad bi mu se koja izgubila? Zar nije sada, dok po poljima poskakuje nevina jag-njad, najlakše slušati i razmišljati o zgodama i nezgodama dobrih pastirā, koji su sa svojim ovcama povezani naj-nježnijom i najodanijom ljubavlju?

Ova je nedjelja — nedjelja dobrog pastira. Krist sam, u evanđelju, dolazi pred nas i govori nam:

„Ja sam pastir dobri. Dobri pastir život svoj daje za ovce svoje... Ja sam pastir dobri i poznajem ovce svoje i moje poznaju mene...”

Ko je u svom djetinjstvu pasao ovce i nježno ih grlio oko vrata, taj će razumjeti svu ljepotu i veličinu slike dobrog pastira u evanđelju druge nedjelje po Uskrsu. I u toj lije-poj slici Krist je htio prikazati svoju ljubav prema svijetu.

Ljubav se posvjedočuje žrtvama. I riječima se može iskazati ljubav, ali nikad kao djelima. A upravo prošli dani govore o velikim djelima Dobrog Pastira.

Po učincima na današnji život moramo zaključiti, da djela Dobrog Pastira nisu više tako živo pred očima kršćana kao što su bila prvim kršćanima.

Onda opet:

— Spavati je zdravo na „kanabu“... To je „fakat“!

— Pa jasno!...

— Tako je uopšte u Rusiji!... I to ide tako u nedogled...

Eh, eh, što se tako učeno razgovaramo, baš prava proleterska učestnost!

2 glava

Tako na primjer vi ne znate za društva koja bi se zvala „mačkari“, „kobilari“ ili „magarčari“. Ali — molim lijepo — to se ne može svugdje čuti ili vidjeti. Takva društva može se naći samo u tom mjestu, a odatle će — ako sreća posluži — preći i na ostale kontinente...

Molim!

„Mačkari“, „kobilari“ i „magarčari“ imaju prosvjetno-odgojno-žderački cilj. A kao dokaz svoje prevelike aktivnosti pružili su javnosti veliku atrakciju.

Pred kratko vrijeme sastale su se vodičke mačke na zbor. Tu su jednoglasno zaključile, da su nestale mačke, i to njih oko šezdesetak komada. Napravile su zatim jedan minut šutnje u njihovu čast. Sutradan su doznale ovo:

Mjesni „naprednjaci“ stali su upravo tamaniti mačke. Nije valjda što nema miševa? — pitate. Ne! Nego što su u svojoj naprednosti došli na zgo-

Kako su prvi kršćani ljubili Dobrog Pastira, dokazom su katakombi ta prvokršćanska podzemna grobišta u kojima se na zidovima nalaze jedne stavne slike dobrog pastira, jednostavne ali zadahnute nježnošću i ljubavlju.

Crkva nam svakom nedjeljom hoće nešto posebno da istakne i preporuči. Tako nam i s ovom drugom nedjeljom poslije Uskrsa želi naglasiti Kristovu dobrotu, ljubav i milosrđe. A to nije mogla zornije i bolje neg samim Kristovim riječima, u kojim nam sebe prikazuje kao dobrog pastira.

Ne samo Evanđelje, nego i ostali dijelovi današnje sv. Mise obnavljaju u nama misli o Dobrom Pastiru.

Početna misna pjesma klikće „Milosrđa Gospodnjega pun je zemlja, aleluja...“ — Eto na početku Mise čujemo riječ: milosrđe, a to je isto što dobrotu i ljubav — sve same oznake dobrog pastira.

U glavnoj misnoj molitvi molimo „Bože, koji si poniznošću Si na svoga oboreni svijet podigao, podaj vjernicima svojim vjerno veselje, da tako učiniš da uživaju vjekovječne radosti oni koje si izbavio od propasti vječne smrti“.

Zar se u toj molitvi ne odrazuju ljubeznivo lice Dobrog Pastira, koji život svoj daje za ovce svoje? On Dobri Pastir, poniznošću svojom, trpljenjem i smrću na križu, podigao je oboreni svijet iz blata u visoke visine milosti i posinovljenja Božjeg.

I Petar, taj prvi pastir među apostolima, nastavlja u poslanici u istom duhu. „On je grijeha naše sam ponio na tijelu svome na drvo, da grijesima umremo i pravdi da živimo. Njegovom ste modricom izliječeni. Jer bijaste kao izgubljene ovce, a sad se obratiste pastiru i k biskupu duša vaših.“

Nedjelja je Dobrog Pastira. On i danas, kao nekoć po Palestini, putuje našim brdima i dolinama, uz rijeke, jezera i mora, i traži, umora i izranjen od bodljikavih drača, svak izgubljenu ovcu. Ako smo se i n zagubili među dračom, u šikari, ozovimo Mu se sami, da nas previše dugne traži.

Dobar Pastir, kruše pravi,
Ne daj vuku da nas davi;
Ti nas pazi, Ti nam spravi
Žića stan u vječnoj slavi,
Budi nama Isus Spas.

Liturg

LINDBERGH U ZAGREBU. Glasoviti avijatičar američki pukovnik Lindbergh sa svojom suprugom avionom doletio je u Zagreb i u njemu proboravio 2 dana. Za vrijeme svoga boravka pokazao je velik interes za proizvode naše narodne umjetnosti. Njegova supruga kupila je mnogo našeg narodnog veziva na Jelačićevom trgu poslala u London. Kupila je više torbica pregača i sagova sa hrvatskim narodnim motivima. Veoma im se svidio naš Zagreb

dnu ideju, da pojedu u ime novodolazećeg raja sve mjesne mačke kako bi iz „raja“ uvezli napredne mačke...

ili —

Nekom jadniku — seljaku krepala je kobila (stara toliko da je valjda prisustvovala bitci pod Visom). Siromašak ju je zakopao pod jednom maslinom, da mu ujedno i zagnjoji korisno stablo. Tako je to trajalo dva dana. No sad se dogodilo — kako se govori — nešto isuviše napredno ili moderno. Došli su „kobilari“ i iskopalili kobilu iz zemlje (premda je trunula već dva dana) i slasno je pojeli... Dapače povelj su agitaciju među sumještanima da slijede njihov primjer...

Mnogi nisu, jer im se zgadilo... Eh, eh, nisu napredni!...

Tako je uginulo pravo primorsko magare kraj puta... Nekoliko dana je trunulo u jarku kraj puta. I kad se općina nije pobrinula da se strвина ukloni, to su — kako se govori — učinili naši „naprednjaci“. Oduklj su je (t. j. još su se kraj nje potukli) i pojeli.

U slast — „naprednjaci“!... I mi ćemo za vama!...

Ko će još kazati da prazne tikve ne plivaju nad vodom, je l' te, prijatelji?... Kako vidite, one plivaju.

Enigmata

Po svijetu

SV. OTAC PAPA, nakon svoje 4-mjesečne bolesti toliko se oporavio, da je počeo redovito prima pojedince i skupine u audijenciju. Tako je ovih dana primio oko 60 mladih braćnih parova iz Italije i inoemstva.

SPANJOLSKI USKRS. U onom dijelu španjolske koji je pod vlašću nacionalista, tekvali su vrlo svečano Veliki tjedan i uskrs po starom običaju i u crkvenom nišlu, na veliku radost svega stanovništva.

SECERNA KONFERENCIJA. U Londonu održana je međunarodna šećerna konferencija sa svrhom, da uravnoteži svjetsku proizvodnju i potrošnju šećera.

GANDHI OPET U AKCIJI. U Indiji politički položaj veoma napet. Indijski nacionalisti odlučno odbijaju svaku suradnju s vladom u okviru novog ustava, koji, ako oni tvrde, izigrava većinu indijskog naroda. Da se ublaži ova napetost, pokrenuta je akcija, da se ponedu izravni pregovori između indijskog potkralja i Mahatme Gandhija. Obe su strane načelno pristale na takve negovore, ali veike su poteškoće u tome, o potkralj traži od Gandhija, da prizna ovi ustav prije pregovora. Međutim na sjerozapadnoj granici nastavljaju se sukobi staša i engleske redovite vojske. Ustaše voljevan fakir. U sukobima je bilo više žrtava na obim stranama.

PREDAJA „ZLATNE RUŽE“ TALIANSKOJ KRALJICI. Papinski nuncij pri vrinulu 5. t. mj. predao je kraljici Italije carici Etiopije „Zlatnu ružu“, kojom ju je dlikovao Sv. Otac Papa povodom 40-godišnjice vjenčanja za njezin uzoran majčinski život i rad kao i za njezinu karitativnu jelanost.

NACIONALISTIČKA OFENZIVA NA ŠKASKIJSKOJ FRONTI dobro napreduje, a o se uzme u obzir, da treba da svlada jaki tpor neprijatelja, koji se ukopao na važim pozicijama u gorama. Nacionalistički vion i topovi imaju zadaću, da skrše taj tpor, kako bi se nastavila ofenziva. Nacionalisti su započeli novu ofenzivu istočno od kadahozu, kojoj je cilj, da olakša položaj nacionalističkih četa kod Cordobe i da naredne s boka republikance kod Poso Blanca. Na ostalim frontama nema zasad većih kejja.

25-GODISNJICA KATASTROFE „TIANICA“. 15. t. mj. navršuje se 25 godina od strahovite pomorske katastrofe: potonua najvećeg tadanjeg oceanskog orijaša „Tianica“. Tom prilikom nastradalo je životom 490 putnika. Kako je poznato, to je bila prva vožnja, koju je on poduzeo.

KRIZA U JAPANU sve se više zaotruje. Između vojničkih i parlamentarnih trugova jaz je sve veći i prema svemu čini se, da Japan ide ususret vojničkoj diktaturi.

„NJEMACKO SHVAĆANJE BOŽANSTVA“. Nationalsocijalistička Njemačka priznat će pokret „Njemačko shvaćanje božanstva“ kao jednu od državnih religija. General Ludendorff, koji je vođa toga pokreta uputio je svojim vjernicima saopćenje, u kojemu između ostaloga veli, da će ovaj pokret uživati sva prava, koja uživaju i druge konfesije na temelju člana 24. programa nationalsocijalističke stranke. Ludendorff poziva svoje vjerne, da se odlučno bore u redovima nationalsocijalističke države protiv svih onih snaga, koje bi htjele na nekoj obože nadnacionalnoj bazi srušiti razizam nationalsocijalizam. Još se oštro izražava o imokatoličkoj Crkvi, jer je i ona jedan od akvih nadnacionalnih pokreta, koji ugrožavaju opstanak rasističke države. Njegov pokret — veli na kraju Ludendorff — realizirat će misterij oživotvorenja njemačkoga naroda. Ovo je prva posljedica pomirenja Hitlera i Ludendorffa i novi teški izazov za katolike.

Hrana duše

„JOSIP BENEDIKT KOTOLENGO“. Ovih dana izašla je iz štampe izdanjem za druge „Dobre Stampe“ u Požezi knjiga „Josip Benedikt Kotolengo“ sa preko 200 stranica, ilustrirana, koja opisuje život ovoga Božjeg ugodnika, osnivača Malog Doma Božje Providnosti u Torinu, a koji je godine 1934. bio proglašen svecem. Knjiga opisuje zaista neobičan život ovoga sveca i njegov rad na osnutku Malog Doma u Torinu, koji danas predstavlja čitavi grad sa preko 10 hiljada stanovnika. Ova će knjiga pružiti našem katoličkom svijetu nekoliko ugodnih sati rasonode, pa je svima najoplije preporučamo. Opremljena je vrlo lijepo, a štampana na dobrom papiru s posebnim prilogom slika iz života ovoga sveca. Cijena joj je 25 dinara. Naručuje se kod: „Dobre štampe“, zadržaga u Slav. Požezi, ček. račun 39.583.

Protiv bezbožnog komunizma

Papina enciklika „Divini Redemptoris“

(Nastavak 1.)

Djela sadašnjega Pontifikata

5. I mi smo za vrijeme Našega Pontifikata često i osobitom ustražnošću upozoravali na bezbožne struje, koje su strašno u porastu. Kada se 1924. naša pomoćna misija povratila iz Sovjetskog Saveza, u posebnoj Alokuciji, upravljenoj čitavom svijetu, izjavili smo se protiv komunizma. (18. pros. 1924.: A. A. S., sv. XVI. (1924.), str. 494.—495.) U našim enciklikama *Miserentissimus Redemptor* (8. svibnja 1928.: A. A. S., sv. XX. (1928.), str. 165.—178.), *Quadragesimo anno* (15. svibnja 1931.: A. A. S., sv. XXIII. (1931.), str. 177.—228.), *Caritatis Christi* (3. svibnja 1932.: A. A. S., sv. XXIV. (1932.), str. 177.—194.), *Acerba animi* (29. ruj. 1932.: A. A. S., sv. XXIV. (1932.), str. 321.—332.), *Dilectissima Nobis* (3. lipnja 1933.: A. A. S., sv. XXV. (1933.), str. 261.—274.) podigli smo svečani prosvjed protiv nastalih progona naa u Rusiji, sad u Meksiku, sad u Španjolskoj. Još nije utihnuo općeniti odjek onih alokucija, što smo ih održali prošle godine prilikom otvora Svjetske izložbe Katoličke štampe, audijencije španjolskih bjegunaca i Poslanice za blagdan Svetog Božića. Čak i na okorjeliji neprijatelji Crkve, koji iz Moskve upravljaju ovom borbom protiv kršćanske civilizacije, svojim neprekidnim napadajima riječima i činima svjedoče, da je Papinstvo, i u našim danima, vjerno nastavilo da čuva svetište kršćanske vjere te češće i uvjerljivije negoli ikoja druga javna zemaljska vlast svračalo pažnju na komunističku opasnost.

Potreba još jednoga svečanog dokumenta

6. No usprkos ovim opetovanim očinskim upozorenjima, koja ste Vi, Časna Braćo, na veliko Naše zadovoljstvo, tako vjerno objavili i protumačili vjernicima tolikim svojim nedavnim pa i skupnim pastirskim pismima, opasnost je radi utjecaja sposobnih agitatora iz dana u dan samo sve teža. Zato smatramo svojom dužnošću, da ponovno dignemo svoj glas još svečanijim dokumentom, kao što je to običaj ove Apostolske Stolice, Učiteljice istine, i kao što je to prirodno radi toga, što jedan takav dokument želi čitav katolički svijet. I pouzdajemo se, da će odjek našega glasa doprijeti posvuda, gdje se nalaze pameti, slobodne od predrasuda, i srca, koja iskreno žele dobro čovječanstva, tim više, što Našu riječ sada žalosno potkrepljuje pogled gorkih plodova razornih misli, koje smo Mi bili predviđjeli i najjavili i koje se strašno množe ili stvarno u krajevima, u kojima su one zavladaile, ili kao prijetnja u svim ostalim krajevima svijeta.

7. Mi, dakle, hoćemo još jednom da iznesemo kao u kratkoj sintezi načela bezbožnog komunizma, kako se ona osobito očituju u boljševizmu sa njegovim metodama rada, suprotstav-

Pitanje nad svakim pitanjem

Katolička linija

U današnjem ludilu života dosljednost se često istovjetuje s tvrdoglavošću, a najčešće s nenaprednošću.

Ljudi nemaju pravi pojam ili ga ne će da imaju o tomu — što je to napredak; što se može mijenjati, a što ne; što se može zbaciti, a što prihvatiti; čega se možemo odreći, a čega ne možemo.

Kakav će odnošaj biti čovjeka prema čovjeku, koje će odredbe vriediti u trgovačkom i privrednom životu, kako ćemo se odijevati i što ćemo jesti, kako ćemo raditi i što ćemo raditi, gdje ćemo raditi i koliko ćemo raditi, koliko ćemo učiti i što ćemo učiti — sve su to stvari i pitanja o kojima možemo slobodno raspravljati i o kojima možemo zauzeti razna stajništa. Naša mišljenja i razlaganja o svim tim pitanjima biće pametna ili nepametna, prihvatljiva ili blesava s obzirom na to, da li sve to vodi općem dobru ljudske zajednice i konačnoj svrsi čovjekovoj — u blaženoj vječnosti.

O svemu tomu možemo raspravljati, sve to možemo u pretres uzimati,

ljajući ovim lažnim načelima svijetlu nauku Crkve i naglašujući ponovno uporno sredstva, kojima kršćanska civilizacija, ta uistinu Civitas humana (ljudska utvrda), može da se spasi od sotonskoga biča i još više unaprijeđi za pravu dobrobit ljudskoga društva.

2. Nauka i plodovi komunizma

Nauka

Lažni ideal

8. Današnji komunizam, na još očevidniji način negoli drugi slični pokreti u prošlosti, krije u sebi misao o lažnom spasu. Lažni ideal pravde, jednakosti i bratstva u radu prožimlje svu njegovu nauku i svu njegovu djelatnost stanovitim lažnim mislićizmom, koji mnoštvu, omamljenom varavim obećanjima, daje priljepčivi zanos i oduševljenje, osobito u ovo naše današnje vrijeme, kada radi manjkave podjele dobara ovoga svijeta vlada neobična bijeda. Ovaj se lažni ideal dapače hvali, kao da je bio začetnikom stanovitog gospodarskog napretka, koji se, kad je stvaran, dade protumačiti sasvim drugim uzrocima, kao što je pospješene industrijske proizvodnje u krajevima, koji su bili skoro bez nje, te iskorišćavanje prirodnih bogatstava i upotreba brutalnih metoda, da bi se izveli ogromni poslovi malim troškom.

Evolucionistički Marksov materijalizam

9. Nauka, koju komunizam sakriva više puta pod tako zamannom vanjštinom, u biti svojjoj ona se danas temelji na načelima dijalektičnoga materijalizma i historijskoga materijalizma, koja je već propovijedao Marks, a teoretičari boljševizma svojataju da oni posjeduju jedino njegovo izvorno tumačenje. Ova nauka uči, kako postoji jedna jedina stvarnost, materija (tvar), sa njenim slijepim snagama, koja evolucijom (razvojem) postaje biljka, životinja, čovjek. I ljudsko društvo je samo prividnost i oblik materije, koja se evolviru (razvija) na spomenuti način i po neotklonivoj nuždi teži, kroz neprestani sukob snaga, prema konačnoj sintezi: društvu bez klasa (staleža). U toj nauci, kako je to očito, nema mjesta za misao o Bogu, nema razlike između duha i materije ni između tijela i duše; ne priznaje se život duše iza smrti i prema tome nema nikakve nade u drugi život. Stojeci uporno na dijalektičnom gledištu njihova materijalizma komunisti misle, da sukob, koji vodi svijet prema konačnoj sintezi, mogu ubrzati ljudi. Stoga se trude, da zaostre antagonizme, koji izbijaju između raznih društvenih staleža i klasna borba sa svojim mržnjama i svojim razaranjima uzimlje izgled križarske vojne za napredak čovječanstva. Naprotiv sve sile, ma kakve one bile, koje se odupiru onim sistematskim nasiljima, moraju se poništiti kao neprijateljice ljudskoga roda.

(Nastavit će se.)

To je pitanje nad svakim pitanjem, to je nazor koji ne mijenjaju ni vjekovi ni pokoljenja, ni stranke ni skupine, ni šefovi ni šefi.

To je nazor koji takvim jest i ostaje, pa čovjek bio napredan ili nenapredan, učen i neuk. To je izvan rasprava i prepiranja, jer čovjek tu ne može ništa mijenjati, pa da mi svi kolikogod nas zemlja nosi jednoglasno i gromko kriknemo da to više ne priznajemo. To je izvan naših snaga i dohvata.

Što je onda pametnije: na ovom načelu graditi ili vrludati bez svrhe i cilja?

Mi ne samo da mislimo, nego smo sa svim ljudima, koji hoće da budu razumski zdravi, nepokolebivo uvjereni da je ne samo pametnije, nego i jedino ljudski i čovječki — graditi na Bogu — na odnosu našem prema Bogu.

To je načelo ne samo kršćansko, nego opće ljudsko, ali načelo i nazor koji kršćanstvo, predstavljeno u katolicizmu, otvoreno, dosljedno i bezodvlačno ispovijeda i propovijeda.

Katolicizam je čestoput preustropljiv i puno obziran prema ljudima i skupinama koje se udaljuju od toga naziranja, ali nedosljedan nikada nije, jer bi zanjekao sama sebe.

Katolicizam ima pred očima točno određenu svrhu čovjeka. Svrha čovjeka, to je ona linija od koje katolicizam ne odstupa, a ko od te linije odstupa, katolicizam mu se suprotstavlja i pobjeđuje, jer je to pobjeda razuma nad zabludom.

Junior

Po državi

USTOLICENJE DRA UJCIKA ZA APOSTOLSKOG ADMINISTRATORA BANATA izvršeno je 5. t. mj. u katoličkoj crkvi u Petrogradu na svečan način.

PROMJENE U SPLITSKOM KAPTO-LU. Sv. Otac Papa imenovao je presvij. Mons. don Vieka Fulgosi, nektora splitskog Bisk. Sjemeništa, čekanom Stolnog Kaptola u Splitu, a za kanonika pneč. don Josipa Batošića, župnika-dekana Trilja. Neka prime naše srdačne čestitke!

ZAJAM ZA UREĐENJE NAŠIH LUKA. Državna Hipotekarna Banka odobrila je zajam od 100 milijuna dinara Ministarstvu saobraćaja za unapređenje i uređenje naših luka na Jadranu.

POPLAVA U LICI. Uslijed velikih kiša razlila se ove godine rijeka Lika dva puta, i to polovicom prošloga mjeseca i ovih dana po drugi put te je preplavila Kosinjsko polje, te polja i mjesto Donji Kosinj, Lipovo polje i Rudinku. Poplavljena površina iznosi oko 60 četv. kilometara.

NASTAVAK RADOVA NA UNSKOJ PRUZI. Budući da su se vremena poboljšala, to su nastavljeni normalni radovi na unskoj pruzi. Na raznim područjima i pri raznim radovima nalazi se uposlono oko 1500 radnika. Za vrijeme zime i kiše radovi na otvorenoj pruzi nisu bili obavljani u punoj mjeri, već su bili ograničeni na propkopavanje tunela i zaokreta.

TURNEJA ZAGREBAČKE FILHARMONIJE. Zagrebačka Filharmonija, koja je prošle godine s velikim uspjehom gostovala po raznim gradovima Hrvatskog Primorja i Dalmacije dolazi i ove godine na more te će prirediti niz koncerata po svim većim kupališnim mjestima: u Sušaku, Crikvenici, Rabu, Šibeniku, Trogiru, Splitu, Hvaru, Makarskoj, Korčuli, Dubrovniku i Kotoru.

ODBOR EUHARISTIJSKOG KONGRESA U DUBROVNIKU javlja: Svi učesnici Euharistijskog Kongresa u Dubrovniku, što će se održati 15, 16, 17 i 18. srpnja ove godine, koji reflektiraju na sobu za vrijeme kongresa, neka najdalje do 1. lipnja ove godine jave: a) kada stižu u Dubrovnik; b) da li sami ili imaju nekoga u pratnji; c) da li žele sobu u hotelu ili privatno; d) da li žele biti sami ili pristaju da pored njih može biti još netko u sobi; e) na koju cijenu sobe reflektiraju. Cijene će soba biti slijedeće: U hotelima od 25 do 60 dinara a u privatnim kućama od 15 do 40 dinara na noć. Ove su obavijesti i podaci nužno potrebni do naznačenog datuma, jer je baš u ono vrijeme sezona stranaca najjača, pak će biti teško doći do stanova, odnosno soba. Naglasuje se, da će se moći nabaviti sobu samo za one učesnike, koji pošalju prijavu prema gornjim uputama, najdalje do 1. VI. t. g. Prijave se šalju na adresu: Odbor Euharistijskog Kongresa — Dubrovnik.

POSTANSKE ILUSTRIRANE ĆIRILO-METODSKE DOPISNICE. Proslava jubilarne Ćirilometodske godine prigodom navršenja 1050-godišnje smrti sv. Metoda bila je značajna manifestacija. Književnost i prosvjeta kako kod nas Hrvata tako i kod većine slavenskih naroda ulazi u drugi milenij svoga opstanka i razvoja. U Ćehoslovačkoj su tom prilikom osim ostaloga izdane i posebne Ćirilometodske jubilarne poštanske marke pa čak i posebni Ćirilometodski jubilarni žigovi. Po tom uzoru bit će, kako doznajemo, uskoro i kod nas puštene u promet umjetnički izrađene ilustrirane dopisnice sa likovima sv. Ćirila i Metoda, za tu zemlju i inozemstvo, pa na njih vraćamo osobito pažnju svih naših čitalaca i prijatelja.

Naši dopisi

Tkon

USPJEH SVETIH MISIJA

Ogavna se osjećala potreba duhovnoga prepорога Tkona. To je uvidio i mladi ali agilni župnik vlč. don Leopold Uglešić. Misijske je povjerio mp. o. Bernardu Miošinu, gvardijanu u Kraju (na Pašmanu). O. Bernard se apostolski zauzeo za svetu stvar, te je pozantom govorničkom vještinom, zgodnom metodom i žarkom u srce dirajućom riječi kroz 8 dana govorio o onome, što je najpotrebitije za praktični duhovni život u današnje vrijeme. Nagrada je propovjedniku bila ta, što su svi stupili na svetu isposviđ i pričešć, i u mnogobroju popravili svoj dosadašnji život. Daj, Bože, da zasijano sjeme ostane trajno!

Žirje

PRVI SVEČANI NASTUP NASIH KRIZARA

U ponedjeljak, 29. pr. mj. Žirje je osvanulo u svečanom raspoloženju. Toga dana su naši Križari prvi put javno stupili pred naroda. Mještani su velikim iščekivanjem čekali večer, kad su Križari imali pokazati svoje znanje i umjeće.

Oko podne došli su vodički Križari sa tamburama pod vodstvom vlč. don I. Jurčevića i u pratnji Žirjanaca stigli u župnika vlč. dra Ive Guberine. Uvečer su se skupili u Križ. Domu skoro svi stanovnici Žirja. Napokon se zavjesa digla i Križari su sa 3 deklamacije, igrokazom, dvama govorima i tamburanjem pobrali živ plauz i priznanje prisutnih.

Interesantno je uočiti, da je župnik uspio da u Žirju osnuje Križare. To je već šesto križ. bratstvo, koje je uspio da osnuje na vlastitu inicijativu. Dr Ivo Guberina je poznat kao osobiti križarski radnik. Kao franjevac u Drveniku kraj Makarske proveo je 9 godina u nesebičnom i požrtvovnom radu za svoj hrvatski narod. Uspio je da tamo osnuje Križare, dok su sva okolna mjesta zaražena tuđinskim komunizmom i tako mu bio otežčan rad.

Biograd n/m

DIVLJASTVO U CRKVI

Na Veliki petak, kad je mjesni župnik vlč. don Ante Šoša počeo govoriti o muči Isusovoj, stao je neki odbranac javno da izazivlje i psuje. Pošto je crkva bila prepuna naroda i narod se nešto zastrašilo, moglo je doći do teških posljedica. Sreski komesar, koji je bio prisutan, odmah je priskočio s organima javne sigurnosti i odstranio izazivača. Svijet stoji još pod neugodnim dojmom ovoga divljava i čeka željno pravdu osudu povrijeđenim vjerskim osjećajima. Samo obitelji, kod koje taj izazivač služi, nije ovaj ispad baš na čast, i nađamo se, da će otpustiti ovakvog nepoćudnog individuumu.

Krapanj

KATOLIČKA SVIJEST

U nas se sve više budi katolička svijest. To su nam pokazale brojne pričesti na Veliki Ćetvrtak, na Uskrs i na Uskrsni ponedjeljak. Sva naša mladež muškoga spola listom je pristupila na Uskrsnu Pričest. Ovo nam ulijeva puno nade za bolju budućnost.

Na drugi dan Uskrsa imali smo po starom običaju cijeli dan klanjanje Presv. Oltarskom Sakramentu. I ovdje se naša muška mladež opoštenila. Gotovo svi mladići, među njima i oni, koji su 3. t. mj. pošli u vojsku, došli su u nekoliko brojnih grupica popodne u crkvu i ispunili svoje klanjanje.

U svemu nose pak barjak i prvenstvo mladići i naraštajci društva sv. Antuna, koje je samo pred mjesec dana utemeljeno

u našoj župi. Svi su oni bili veoma revni u pohanjanju služba u crkvi kroz čitavu Veliku Sedmicu. Svi su pristupili i na svete sakramente i to s rijetkom pobožnosti. U Veliki Petak navečer bili su prvi, koji su se zauzeli za procesiju uspije što bolje. Ćetvorica nosili su baldahin, za koji smo dobavili nove lijepe štapove.

Krunu svome ragu i nastojanju kroz ovo uskrsno vrijeme na čast i slavu Božju i oko vjerskog Ćudorednog i prosvjetnog napretka postavili su naši Antunovi Vitezovi time, da su 4. t. mj., na Mali Uskrs, popodne dali u Katoličkoj dvorani, u kojoj se oni nedovito okupljaju, lijepu i dosta uspješnu poučnu igru „Uoči Velikog blagdana“. I ako su tek početnici ipak su se znali lijepo uživjeti u svoje uloge. Neki su dapače prekoracili svako očekivanje. Igra ima 20 muških uloga. Majstora Križnika glumio je lijepe Gović Jerko, naučnika Veselića Curavić Vlado, Židova Levija Luša Milvoj, gosioničara Maritina Gović Vlade, gazdu Blažića Gović Antun, novinskog kolportera Janka Ćerčića Curavić Nenad, suca Tanfara Ante, policajca Grgu Tanfara Frane, Ivana, sina Križnikova, koji se povratio iz Amerike, Španja Ivan, Jima Crna Garma Miro.

Jerusalemka proslava blaženog Šibenčanina

Svečano hrvatsko hodočašće u Svetu Zemlju na posvetu jerusalemkog oltara bl. Nikole Tavelića

Veliku čast će ovoga ljeta doživjeti naš grad Šibenik. U svetom gradu Jerusalemu, gradu Isusove smrti i uskrsnuća, bit će svečanom načinom prodiđen sin našega grada, bl. Nikola Tavelić, koji je krv svoju dao u Jerusalemu za vjeru katoličku i kojemu u čast je prije nekoliko mjeseci hrvatski narod podigao spomen-oltar u Jerusalemu. Taj će oltar biti posvećen u Jerusalemu 25. srpnja o. g. Posvetu će obaviti zagrebački nadbiskup koadjutor preuzv. g. dr Alojzije Stepinac u ime cijelog hrvatskog Episkopata, pod čijim pokroviteljstvom, polazi i veće hrvatsko hodočašće na tu jerusalemku proslavu našeg bl. Nikole Šibenčanina. U tom će hodočašću biti hodočasnici iz svih hrvatskih krajeva. Ne smije ni naš Šibenik ni naša sjeverna Dalmacija izostati.

Program hodočašća je ovaj:

9. srpnja uveče odlazak iz Zagreba.

10. VII. prije podne ukrcanje u Splitu na parobrod, u 10 sati odlazak.

12. VII. u 19 sati dolazak u Pirej, izlet u Atenu.

14. VII. u 16 sati dolazak u Haifu u Palestini, kratka pobožnost u Karmelu, odlazak u Nazaret, pohod u crkvu Navještenja i sv. Josipa.

15. VII. izlet na brdo Tabor, u Kanu Galilejsku, Tiberijadu i Kafarnaum na Genezaretskom jezeru.

16. VII. boravak u Nazaretu (fakultativan izlet u Damask).

17. VII. popodne odlazak prema Jerusalemu, u 18 sati prvi pohod u hram Božjega Groba, poklon jerusalemkom patrijarhu.

18. VII. sv. misa na Kristovu Grobu, prvi pohod k hrvatskom svetištu i na Maslinsku goru.

19. VII. vrt Geisemani, grob Majke Božje, Jozafatska dolina, Sv. Petar Gallicante, Sion, popodne u Betlehem, ponoćka u špilji rođenja Isusova.

20. VII. izlet u Hebron, popodne povratak u Jerusalem.

21. VII. izlet u Emaus, Sv. Ivan na Brijegu, Arimateju, Jafu i Tel Aviv.

22. VII. sv. Misa u crkvi kod dvorane Isusove Posljednje Večere, pohod na područje nekadašnjeg hrama jerusalemkog (Omarova džamija).

23. VII. izlet u Betaniju, Jerihon, na Jordan i Mrtvo more, popodne Križni put, predveče Žid naricanja.

24. VII. razgledavanje ostalih znamenitosti Jerusalema, priprava za sutrašnju posvetu hrvatskog oltara.

25. VII. svečanost posvete hrvatskog oltara, popodne pohod u crkvu sv. Jakova apostola.

26. VII. sv. Misa u crkvi sv. Ane (mjesto rođenja Bl. Dj. Marije), Bethesda, Flagellatio, Ecce homo.

27. VII. sv. Misa u crkvi Smrti Majke Božje na Sionu, popodne oproštaj od hrvatskog svetišta i od Božjega Groba.

28. VII. put prema Haifi, završne pobožnosti na Karmelu, u 19 sati ukrcanje na parobrod, odlazak iz Sv. Zemlje.

29. VII. u 17 sati dolazak u Aleksandriju (fakultativan izlet do Kaira i piramida).

Najbolje je odglumio svoju ulogu, Sivka skitnicu, Svirčić Ivan. Njegove kretnje i njegova riječ bili su na pravom mjestu. Bile su i dvije lijepe deklamacije „Hrvatska Slava“ i „Božji sijač“. Momci samo naprije! Poslanstvo je vaše tu, da u svojem mjestu prokričite put i udarite temelje dublje katoličke vjere, Ćvršćeg i nepokolebivog Ćudoreda i Ćelićnog hrvatskog domoljublja. Promatrač

Vodice

KRIZARI NA POZORNICI su se opet predstavili vodičkom narodu. Ovaj put su nastupile Križarice, muški i ženski naraštaj. Nedjelja 4. travnja je prvi istup vodičkih Križarica. Mi koji smo gledali možemo im otvoreno reći da mogu biti ponosne. To je opći glas. — Mali Križari su nam se odvažili i na teži komad. Naš svijet još nije na svojoj pozornici vidio dječju operetu. — Nečeljno priredba je bila nad prosječnošću seoskih predstavljača. Članovi nisu nastupili, jer se spremaju za veći istup. Ali bismo nečeljne predstavljače htjeli opet što prije na pozornici vidjeti.

Život Šibenika

IMENDAN PAPINSKOGA NUNCIJA U srijedu 13. t. mj. na blagdan sv. Hermenegilda Nj. Preuzv. dr Hermenegildo Pellegrietti savi svoj imendan. Freuzvišnom svećaru Uredništvo Uprava podastu iskrene Ćestitke i želi od Gospodina su najbolje.

NOVI SUBDAKONI. U prošlu na Ćelju u sjemenišnoj kapei preuzv. bisku zaređo je za subdakone Ć. gg. bogoslov A. J. urićeva, A. Oštrića i S. Dio martića. — Isi će primiti sv. ređ dake nata u ređelju 11. t. mj. — Ćestitamo!

UPOZORENJE UPRAVE. Naši Ći preplatnici i povjerenici prošli broj su pr mili s prilicnim zakašnjenjem, jer za dv dana nije bi o dnevnne struje, pak je list mjesto u Ćetvrtak bio dotiskan istom u subtu naveče vrlo kasno. Molimo, da to sv dobrohotno uvaže.

U FOND „KATOLIKA“ doprinijeli su Mjesto Ćestitke vjerenicima Vilmi Benkovič i Peri Štambuku: Don Jerk Jurin Din 20. — Da počasti uspomenu pl. o. fra Mate Stošića: Don Srećko Pavli (Zlarin) Din 10. — Uprava harno zahvaljuje.

SAT KLANJANJA pred izloženim Svetotajstvom obavlja se svakoga Ćetvrtka o 6—7 sati uveče u katedrali sv. Jankova.

BLAGDAN SV. VICENCA slavi se ovogodine u crkvi sv. Dominika u nedjelju 11. t. mj. U 5 s. ujutro biće lekcije, u 6 s. pjevana sv. Misa, blagoslov v. de sv. Vicenca i zajednička sv. Pričest. U 7 s. tiha, a u 10 s. svečana sv. Misa. Popodne u 5 s. ružarij, a u 5 1/2 s. procesij širokom ulicom na Poljanu pak uz more. Pred crkvom blagoslov polja te svećani blagoslov sa Presvetim. Nedjelje sv. Vicencu traju do blagdana Presv. Trojstva. — Uprava crkve.

USPJELA PRIREDBA U KAT. DOMU. U nedjelju 4. t. mj. daci-Križari dali su igrokaz „Tri vabagunda“. Ovaj krasni šaljivi igrokaz preveden je sa slovenskog jezika. Naši daci-Križari su se ovaj put pokazali pravim diletantima i uspjeli su da nasmjiju slušaoce do suza. Možemo sa mo Ćestitati g. V. Ćoriću kao režiseru koji je ujedno i vrlo dobro odigrao komičnu ulogu gradskoga stražara. Tri vabagunda (Kristić J., Mirković Zv. i Marović Đ.) sjajno su kreirali svoje uloge. Vilenjak s Velebita (Brkić A.) kao Ća s koji put plašio svoje Ćarobne moći, kojom je trojici vabagunda dobavljao najbiranije jela. No i on je odigrao svoju ulogu na zadovoljstvo prisutnih. Krčmar „Kod debele Kate“ (Antonina J.) igrao je grobo, ali pri koncu, kaĆ je trebalo da se pokaže svo ovratnost njegovog gnjusnog zločina, držac se malo nenaravno. Sućac (Kandijaš U.) je izgledao premlao za onako „važnu“ ulogu, koja mu je bila povjerena. U jednu riječ publika je igrom bila potpuno zadovoljna i šteta je, što priredba nije bila bolje posjećena. Komad će se ponoviti u nedjelju 11. t. mj.

ODRŽANE PRIREDBE. 5. IV. održana je velika križarska svečanost u Mandaljeni župa Dubrovačka sa posvetom glazbe tamošnjega Križarskog Bratstva. — U Sisku i Tesliću održana je 4. IV. proslava „Socijalnog dana“ križarstva. U Zagrebu je održana proslava „Socijalnog dana“ posebno svečano 4. IV.

POSJETI I PREDAVANJA. U nedjelju 4. IV. posjetio je izaslanik V. K. B. Mariju Bistriću (g. Ramljak), a dr Protulipac 3. IV. Sarajevo, a 5. IV. Dubrovnik.

VLAHOV
OKREPLJUJUĆI ŽELUDAČNI
ELIXIR

ZDRAVSTVENI
GORKI LIKER
SVJETSKOG GLASA

proizvada
jedino
R. VLAHOV
ŠIBENIK